

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل			
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیّه
پیاده‌سازی			

عزاداری برای امام حسین علیه السلام محوکننده‌ی گناهان

کلمات کلیدی: کربلا، عاشورا، امام حسین علیه السلام، مصائب، عزاداری، محو گناهان، اشک، گریه، غم، شک، یقین و باور، حوض کوثر.

❁ کربلا و عاشورا شرابی دارد که همه‌ی گناهان را آب می‌کند.^۱

همه‌ی گناهان را آب می‌کند؛ بی هیچ قید و محدودیتی! ان شاءالله از این شراب بنوشیم و ببینیم که با انسان چه می‌کند. اکسیری است که **يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ**^۲؛ سیئات را به حسنات تبدیل می‌کند. آب شدن گناه چیز کوچکی است. جملاتی را در مصباح خوانده‌ایم که کسی روز قیامت جهنمی شد، حضرت اباعبدالله علیه السلام یک نگاه به نامه‌ی عمل او کردند و بعد ملائکه‌ای که باید او را تحویل دوزخ بدهند، دیدند دارند به سمت بهشت می‌روند و تعجب کردند؛ نامه‌ی عملش را دیدند که زیر آن نوشته شده: **يا مُبَدِّلُ السَّيِّئَاتِ الْحَسَنَاتِ!** روایات در این بحث بی‌حد هستند. یک قطره‌ی اشک ریختن در مصائب اباعبدالله علیه السلام، ببینید که در روایات چه گفته‌اند. تعداد این روایات یکی و ده تا و صد تا هم

۱. مهدی طیب، مصباح‌الهدی، ص ۳۰۶.

۲. سوره‌ی فرقان، آیه‌ی ۷۰.

نیست که کسی بتواند شک کند. سر سوزنی راه شک و تردید ندارد. اگر شک کردیم خودمان را محروم کرده‌ایم.

بارها عرض کرده‌ام و سال‌های گذشته هم زیاد تذکر داده‌ام که وقتی به روایتی برخورد کردید که گفته اگر کسی این عمل را انجام دهد چنین پاداشی دارد، اگر پاداش آن خیلی بزرگ بود، شک نکنید. نگوئید مگر می‌شود چنین عمل کوچکی آن چنان پاداش بزرگی داشته باشد. چون اگر شک کردید خودتان را محروم کرده‌اید. همه‌ی گناهان را هرچقدر هم زیاد و از هر قسم و نوعی که باشند آب می‌کند و همه را از بین می‌برد. یک نفس توأم با غم، نفس‌المهموم! یک نفسی که سرشار از درد و غم در مصائب اباعبدالله علیه السلام باشد، خدا می‌داند که چه می‌کند. بنابراین تردید نکنید. هرچه هم گناه عظیم و سنگین باشد با هر قسم از اقسام گناه باشد یقین کنیم که در کربلا و عاشورا ذوب می‌شود و گناهی باقی نمی‌ماند.

ان‌شاءالله در اقیانوس بی‌کران عاشورای اباعبدالله علیه السلام و کربلای امام حسین علیه السلام غوطه‌ور شویم و ببینیم چه می‌شود. این همان حوض کوثر است که می‌گویند مؤمنین را در آستانه‌ی ورود به بهشت در آن حوض شستشو می‌دهند و این قدر لطیف می‌شوند که هفتاد حله‌ی بهشتی روی او می‌اندازند و باز هم از گوشه و کنارش پیدااست؛ این قدر لطیف و نورانی می‌شود. آیا این قضیه غیر از کربلای امام حسین علیه السلام و عاشورای اباعبدالله الحسین علیه السلام است؟! شرط آن باور است و ان‌شاءالله باور کنیم و تردید نکنیم تا بهره ببریم. کسانی که شک می‌کنند کم‌بهره می‌مانند و خودشان را با شک محروم می‌کنند. اکثر افرادی که اهل روشنفکری و بسیار عقل‌گرا و استدلال‌گرا هستند، محرومند؛ لذا در روایات هم داریم که علما به خاطر شکشان غالباً از فیوضات بلند معنوی محرومند. چون زمانی که شخصی عالم می‌شود، یاد می‌گیرد و متخصص شده و کارش این است که هر چیزی که جلوی او گذاشته می‌شود شکی بکند و احتمال خلافی بدهد و همین‌گونه اراده‌اش از انجام آن عمل صالح سست می‌شود.

ان شاء الله باور کنیم؛ چرا که آن باور یاور و کمک کار ما می شود. یقین کنیم که اگر کسی قطره اشکی بر مصائب اباعبدالله علیه السلام ریخته باشد، آهی جانگداز در غم امام حسین علیه السلام کشیده باشد، ذره ای گناه باقی نمی گذارد.

صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَاعَبْدِاللهِ وَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَاعَبْدِاللهِ^۳

۳. کلینی، کافی، ج ۴، ص ۵۷۵؛ حرّعاملی، وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۹۳ و مجلسی، بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۳۰۱.